

यदि । आसन्नो वाक्यसङ्ग्राही रहस्ये न च शङ्कते ।
कुशलादि परिप्रन्नं सख्यव्यति आसनम् । तत्कथा-
व्यवहारी ह्यप्रियाव्यति नन्दते । अस्मिन् दत्तं प्रद-
द्याति अरेत् तसु कथानरे । रक्तस्य रात्रः कर्त्तव्या
सेवामन्यस्य वज्रवेत् कर्मिणः २१।५० ।

ते च दशधा तेषां प्राधान्याप्राधान्ये च तत्रैव चक्रे यथा
“पुस्तोषाः प्रथमं त्रैलोक्यं सर्वेभ्यो राजराजभट् । तदु-
च्यते प्रतिनिधिः प्रधानस्तदनन्तरम् । सचिवस्तु ततः
प्रोक्तो मन्त्री तदनु बोध्यते । प्राङ्निवाकस्ततः प्रोक्तः
पण्डितस्तदनन्तरम् । सुमन्त्रस्तु ततः स्वातो ह्यमात्यस्तु
ततः परम् । दूतस्ततः क्रमादेते पूर्वमेव यथा पुष्पाः” ।

तत्करणसङ्ग्राहोदि संचिं चक्रे यथा
“क्षिप्रं मैत्रे वित्तितार्क्येवारे सौम्ये चमनेऽर्के कुजे
वा खड्गामे । योनौ मैत्र्यां राशिपोषापि मैत्र्यां
सेवा कार्या स्नामिनः सेवकेन” सु० चि० । “अथ सेव-
कस्य स्नामिसेवायां मुहूर्तं याचिन्याह । क्षिप्रं मैत्रे
इति । क्षिप्रं मैत्रे अग्निनीपुष्पहस्तचिन्ताहाराधामृग-
रेवतीपुष्पनक्षत्रेण, वित्तितार्क्येवारे बुधशुक्रद्वय-
गुरुवारे तथा सौम्यपक्षे चमनसंस्थे सति अर्के वा
अथ वा कुजे भीमे वा खड्गामे दशमेकादशस्थे सति
सेवकेन भवेत् स्नामिनो राजादिः सेवा कार्या । रा-
जादिदर्शनं प्रागुक्तं वेतनपक्षकायाद्यङ्गीकारपा-
नेवास्मिन् मुहूर्ते कार्या तत्रापि स्नामिसेवकयोर्योनि-
मैत्र्यां सत्याच्च पुनः राशिपोः स्नामिसेवकयोर्यो-
जन्मराशौ तयोर्वावधिपती तयोरपि मैत्र्यां प्रीतौ सत्यां
कार्यां चक्रे चोषतिनां “शुभे विद्यन्ते दशमायगे चरवौ
कुजे वा स्वयमेव योनेः । विद्यायुधाभ्यासरतेन कार्यं
समाश्रयः स्नामिनि सेवकेन” । कश्चिदपि “दशमेकादशे
पुष्ये कुजे वा शुभचमने । विद्यायुधाभ्यासयुक्तसेवा,
कमापि विद्यति” । राशिमैत्रीसाहित्यं तु “अभूराग-
शेषमिमेन्द्रसिंहमोलासुसं त्वजगनरश्च गोव्याघ्रमयो-
त्तरमाहिषश्च वैर क्त्वायौर्ध्वभृत्तयोचेति” वशिष्ठोक्ति-
मङ्गीकृत्य तत्संन्यायत्वादत्ताम् प्रपन्नकता योनिमैत्री
राशिमैत्री च विवाहप्रकरणे चान्द्रिन्नुपयोरिति
“मित्राण्य दाम्पत्येति वक्षते” पा० धा० । उपवमशब्दे
१२५० पु० दृश्यम् ।

भूमि ति० भरणायाम् भृ-क्ति-सप् च । भरणायाम् ।

भृ(भ्र)मि पु० भ्रव-इत् प्र० वा संप्रसारणम् । (चूषां)

विद्याभेदे भ्रमये च । “क्षिप्रं चक्रमभिकारितायुषः”
नेषधम् ।

भृम्यस्त पु० भ्रमय इवान्ताः यस्य । अग्निभेदे तस्य पुनः
अथ । भास्वन् तदपत्ये अग्नौ नि० ८।४ ।

भृश अथःपतने दि० पर० सक० सेट् । भृशति इति अथः
अभर्षति वभर्ष । अदिश्रुत्वा वे० ।

भृश न० भृश-क । अतिशये शतहति ति० । ततो भृशादि०
च्यर्थे भवतो क्यङ् भृशायते । [शब्दरत्ना० ।

भृशम् अथःमान्मन्यस्य भृश-वा० कश्च । शृङ्गार्ये शोभने
भृशादि पु० च्यर्थे भवतो क्यङ्प्रत्ययनिमित्ते शब्दगणे
स च गणः पा० ग० चक्रे यथा

“भृश शीघ्र चपल मन्द पण्डित उत्तुङ्ग सुमनस्
दुर्मनस् अमनस् उन्ननस् रहस् रोहत् रोहत् संवेत्
तपत् शब्दत् भवत् वेहत् शुचिस् शुचिर्वचस् अमर
वर्चस् योजस् सरजस् वरजस् एते भृशादयः । व्याकृति-
गणोऽयं तेन श्यामायते इत्यादि सि० को० । एषं
चूषायते “चूषायमानेष्वम्” चूषायमानशब्दे दर्शितम्
भृशद् स्त्री दृष्टु+प्र० । पाषाणे शब्दरत्ना० । तत्र दण्ड-
इत्येव पाठः भृशदित्युपपाठः ।

भृष्ट ति० भ्रञ्ज-क्त । जलोपसेकं विना बालुकान्नसंयोगाभ्यां
पके हेम० । “सुगन्धिः कफहा कृष्णः पित्तलो भृष्ट-
तण्डुलः” राजनि० ।

भृष्टयव पु० कर्म० । धानाशब्दार्थे अमरः ।

भृष्टान्न न० कर्म० । जलोपसेके भृष्टे तण्डुले (सुद्धि)गन्ध-च-

भृष्टि स्त्री भ्रञ्ज-भावे क्तिन् । भर्जने शृङ्खलाटिकायां मेदि०

भृ भर्जने भर्त्सने भरणे च क्यृादि० घा० पर० सक० सेट् । भृ-
ष्याति अभारीत् वभार वभरत् ।

भेक पु० स्त्री० भी-कृन् कस्य नेत्वम् । (व्याङ्) अन्तुभेदे अमरः

स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । “तेजःसद्योबलकरः असहङ्-
दाहमेहहत । खापकुण्डलिनाशी भेकस्तु परिकीर्तितः”

राजनि० । २ मेघे मेदि० शमण्डूकपण्यां स्त्री ङीप् अमरः

भेकट पु० भेक इव टलति टल-ङ । मत्स्यभेदे द्विरूपकोषः ।

भेकनि(लि) पु० (भाङ्गन) मत्स्यभेदे राजव० ।

भेकपणी स्त्री भेक इव गर्णमस्याः ङीप् । मण्डूकपण्यां

भेकभुज पु० भेकं भुङ्क्ते भुज-क्तिप् । सपै त्रिका० ।

भेकासनं न० रुद्रायामन्तो पूजाङ्गे आसनभेदे तल्लक्ष्यं यथा

“भेकनासासनं योगं निजवर्षसि स्वं सुखम् । निषाव
यादयुगलं स्कन्धे बाहौ पदोपरि । व्यावेदिपदं श्रीमान्